

Underbilag 4 til bilag 4.

Ad skrivelse af 29. november 1956 fra folketingets udvalg angående skolelovsforslagene.

Spørgsmål 6 b.

Hvorledes tænkes betalingsordningen, hvorefter kommunerne alene skal afholde udgifterne til undervisning og læremidler — i modsætning til opholdsudgifterne — gennemført i praksis?

Svar.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det blive nødvendigt fremtidig at skelne mellem elever, der i deres 8. skoleår deltager i kursus på en efterskole, og elever, der senere deltager i et sådant kursus. For sidstnævnte gruppe af efterskoleelever vil fortsat alene tilskudsbestemmelserne i lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. komme i betragtning, og der ses derfor ved besvarelsen bort fra denne gruppe.

I henhold til nævnte lovs § 35 ydes der til godkendte efterskoler direkte statstilskud i form af et vist grundtilskud for hver måned, hvori den enkelte skole har været i drift i vedkommende finansår, et vist tilskud til forrentning og vedligeholdelse af bygninger, inventar og skolemateriel, tilskud til forstanderløn og lærerlønninger (halvdelen af den faktiske udgift) og tilskud til undervisningsmateriel (35 pct.).

Den del af skolernes driftsudgifter, som ikke dækkes gennem det direkte statstilskud, må dækkes gennem elevbetalingen, og for så vidt angår elever, der deltager i kursus på en efterskole i deres 8. skoleår, må elevbetalingen efter den bestemmelse, som er foreslået optaget som § 3, stk. 1, i folkeskoleloven dækkes af elevens hjemstedskommune, dog kun i det omfang, hvori elevbetalingen ikke dækkes gennem de i

loven om ungdomsundervisning m. v. fastsatte tilskud.

Dette betyder, at hjemstedskommunen fuldt ud må udrede den faktiske elevbetaling for undervisning og læremidler for *ikke-ubemidlede elever*, der deltager i kursus på en efterskole i deres 8. skoleår, idet loven om ungdomsundervisning m. v. kun giver hjemmel for at yde tilskud til elevbetalingen for ubemidlede elever. Det vil formentlig være mest hensigtsmæssigt, at kommunerne udreder betalingen for ikke-ubemidlede elever direkte til efterskolerne.

For så vidt angår de *ubemidlede elever*, er der i § 39 i loven om ungdomsundervisning m. v. fastsat bestemmelser om understøttelse til disse. Efter § 39, stk. 1, bevilges der af statskassen et beløb hertil, svarende til månedlig for henholdsvis sommerkursus og vinterkursus halvdelen af den af Foreningen for frie Ungdoms- og Efterskoler vedtagne og af undervisningsministeren godkendte månedlige elevbetaling. Der vedtages og godkendes én sats for elever, der bor på skolen, og én sats for elever, der ikke bor på skolen. Sidstnævnte sats, der udgør ca. $\frac{1}{3}$ af førstnævnte, vedrører således undervisningen og læremidlerne.

Ved fordelingen til de enkelte elever af det således af statskassen bevilgede beløb foretages der en graduering på grundlag af den enkelte elevs og dennes forældres økonomiske forhold samt forældrenes børnetal. Den maksimale elevunderstøttelse fra staten ligger for tiden meget nær op mod den foran omtalte af undervisningsministeren godkendte elevbetaling.

Den enkelte kommune er ifølge § 39, stk. 4, berettiget til at yde elevunderstøttelse herudover, dog således at den samlede understøttelse ikke kan overstige den af ministeren godkendte betaling for et skoleophold (og heller ikke den faktiske betaling, hvis denne ved den pågældende efterskole